

- ΡΟΔΕΣΙΑ - Ν. ΑΦΡΙΚΗ
- ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
- ΤΑΙ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ
- ΤΟ ΚΟΜΜΑ
- ΠΕΟ: ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΗΣΕΙΣ.

ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΕ

ΤΟ «ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΟΥ»

Το «Τραγούδι του Λεύτερου» δεν θ' ακούεται πια από το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου. Οί αρμόδιοι του ΡΙΚ ύστερα από επέμβαση του πρεσβευτή

Ο «Λεύτερος» γράφτηκε από τον δολοφονημένο στις 30.8.74 Κεντρικό Οργανωτικό Γραμματέα της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, Δώρο Λοΐζου.

Το «Τραγούδι του Λεύτερου» βρήκε πλατεία απήχηση μέσα στον Κυπριακό λαό γιατί ακριβώς εκφράζει τους αγώνες του για εθνική απελευθέρωση και κοινωνική δικαιοσύνη, γιατί ο Λεύτερος είναι μια πρόσκληση σε αγώνα ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Δέν είχαμε λοιπόν καμιά αμφιβολία ότι η δημοτικότητα του «Λεύτερου» καθόλου δεν θ' άρεσε σε μια χούφτα κυπρίων και στους ξένους φίλους τους.

Υπάρχουν δυο σοβαρά θέματα, το ένα είναι η απροκάλυπτη και άναιδής επέμβαση μιας ξένης πρεσβείας στη ζωή του τόπου μας, και το άλλο η δουλική αντιμετώπιση του θέματος από την κυβέρνηση. Οί υπεύθυνοι όχι μόνο δεν κατάγγειλαν άνοικτά την θρασυτατή απαιτήση του εκπροσώπου του κ. Κίσιγκερ στην Κύπρο, αλλά προσπάθησαν να δικαιολογήσουν την υποταγή τους σε μια ξένη δύναμη προβάλλοντας «νομικά σημεία».

Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι αυτός που ευθύνεται για την τραγωδία του τόπου μας, είναι αυτός που επεμβαίνει απροκάλυπτα ή με πληρε-

ξούσιους στο Βιετνάμ, στην Αγκόλα, στη Χιλή, στην Ελλάδα, στο Λίβανο, προκειμένου να έξυπνησει τα οικονομικά και στρατηγικά του συμφέροντα. Ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι αυτός που θεωρεί τις χώρες άμπελοχώραφα και τους λαούς υποτακτικούς που πρέπει να πειθαρχούν στις θελήσεις του. Ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι ο σφαγιαστής των λαών.

Δέν μας εκπλήσσει καθόλου, η ενέργεια του υπαλλήλου του Κίσιγκερ. Καί αν ο λαός και Νεολαία συνταυτίζουν την «Πρεσβεία του θανάτου» με την πρεσβεία των ΗΠΑ, δέν ευθύνονται καθόλου, ούτε ο Κυπριακός λαός ούτε το «Τραγούδι του Λεύτερου», αλλά ο ίδιος ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός που μετέτρεψε τις πρεσβείες των ΗΠΑ σ' όλο τον κόσμο, σε κέντρα πρακτόρευσης και συνωμοσίας ενάντια στην ανεξαρτησία των λαών.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, το αίτημα που εκφράστηκε επανειλημμένα από τον Λαό «ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ» υπογραμμίζει ότι η πραγματική του θέληση δέν είναι ν' απαγορευτεί ο «Λεύτερος».

Το «Τραγούδι του Λεύτερου» είναι χαραγμένο μέσα στη ψυχή του κάθε εργάτη, του κάθε νέου, του κάθε φτωχού πρόσφυ-

γών ΗΠΑ στην Κύπρο και με σχετική έντολη του υπουργού Έσωτερικών, άνάστειλαν την μετάδωσή του από το Κυπριακό Ραδιόφωνο.

γα, με το αίμα των χιλιάδων αγωνιστών, που πέθαναν με το όπλο στο χέρι, πολεμώντας τον φασισμό, τα τάνκς του ΝΑΤΟ και τους πληρεξούσιους του ιμπεριαλισμού.

Ο περήφανος λαός μας αγωνίζεται πάνω απ' όλα για ανθρώπινη αξιοπρέπεια και δέν θ' άνεχτεί ποτέ, άστυνόμευση, ούτε υπαγόρευση της θέλησής του από καμιά πρεσβεία, από καμιά ξένη δύναμη. Θά συνεχίσει να τραγουδά τον «Λεύτερο» θά συνεχίσει ν' αντίστέκεται καθημερινά σε κάθε πρεσβεία θανάτου, θά ρίχνει τα μαλλιά του πίσω, και με ντουφέκια φωνές και συνθήματα θά διεκδικά ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Η Έκτελεστική Γραμματεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ θεωρεί την άπαγόρευση της μετάδοσης του «ΛΕΥΤΕΡΟΥ» από το ΡΙΚ σαν ενέργεια αντιδημοκρατική, σαν μια προσπάθεια φίμωσης του λαού μας, σε στιγμές που οί πλήρεις δημοκρατικές διαδικασίες απαγορεύονται από τις άνάγκες του απελευθερωτικού μας αγώνα. Γι' αυτό η Κυπριακή κυβέρνηση έχει υποχρέωση, όχι μόνο να σταματήσει κάθε είδους περιορισμού της ελευθερίας, αλλά και ν' αντίσταθεί σε κάθε τέτοιου είδους απαιτήσεις οποιασδήποτε ξένης πρεσβείας.

Αντίθετα υπάρχει κίνδυνος τα κέντρα λήψης

αποφάσεων να μετατεθούν από τα εκλεγμένα σώματα του λαού στην Πρεσβεία των ΗΠΑ.

— ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.

— ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ.

— ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.

— ΝΑΙ ΣΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΟΥ.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στις 5 του Σεπτεμβρίου ο Κυπριακός λαός θά κληθεί να «εκφράσει τη θέλησή του» στις κάλπες. Όστόσο, είναι φανερό πως οί βουλευτικές εκλογές, με το σύστημα κάτω από το οποίο γίνονται, με τη στέρηση της ψήφου στους νέους των δεκαοχτώ και με την μειωμένη σημασία που παραδοσιακά έχει στην Κύπρο η κοινοτική ζωή, δίνουν μια πολύ περιορισμένη δυνατότητα έκφρασης της λαϊκής θέλησης.

Ποιά είναι τα βασικά προβλήματα που μπαίνουν μπροστά στο λαό; Ποιά πρέπει νάβει ή προσπάθεια του δημοκράτη ψηφοφόρου και ειδικότερα κάθε σοσιαλιστή; Ασφαλώς το αποτέλεσμα των εκλογών ούτε κατ' ανάγκη θά κρίνει την τύχη της δημοκρατίας σε τούτο τον τόπο ούτε πρόκειται να έγγυηθι τον δρόμο προς τον σοσιαλισμό.

Αυτό όμως που προσφέρουν οί εκλογές είναι ή ευκαιρία να εκδηλώσει ο λαός την αντίθεσή του στην μέχρι σήμερα προδοτική στάση των προγεφυρωμάτων του ιμπεριαλισμού και ν' ανατινάξει στον άέρα την έννοια της ενότητας με βάση την αλήθεια του παρελθόντος με βάση δηλαδή το να ξεχάσουμε πως κάποιος έγκληματήσαν και πρόδωσαν αυτό τον τόπο και πως αυτοί οί ίδιοι άνθρωποι είναι έτοιμοι να τ' ξανακάμουν.

Δίνεται άκόμα, έστω και σε πολύ μικρότερο βαθμό, να δώσει ο λαός την έντολη της αντιπροσώπευσής του σε πρόσωπα που θά δώσουν αποφασιστικές μάχες ενάντια στον ιμπεριαλιστικό κίνδυνο είτε αυτός είναι ο τουρκικός έπεχτατισμός είτε το έσωτερικό προγεφύρωμα της οικονομικής ελιγαρχίας.

Η μάχη των εκλογών δίνεται σε δύσκολα πλαίσια. Είναι όμως μια μάχη που πρέπει να δοθεί, και να δοθεί σωστά. Κάθε δημοκράτης, κάθε σοσιαλιστής πρέπει χωρίς αυταπάτες και χωρίς οπτοτικές ψευδαισθήσεις, να ρίξει τη ψήφο του για ν' αποκλείσει τα προγεφυρώματα από τη Βουλή και να δώσει τις δυνάμεις που θ' αγωνιστούν για τη λευτεριά, τη δημοκρατία και το Σοσιαλισμό.

‘Από τους ρατσιστές του ΙΑΝ ΣΜΙΘ

ΣΦΑΓΗ 800 ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Πριν δυό βδομάδες το ρατσιστικό καθεστώς της Ροδεσίας ανακοίνωσε πως στρατεύματά του κυνήγησαν ομάδα αντάρτων μέχρι τη βάση τους στη Μοζαμβίκη, πέρασαν τα σύνορα και κατέστρεψαν τη βάση σκοτώνοντας πολλούς αντάρτες. Η κυβέρνηση της Μοζαμβίκης έδωσε τη δική της εκδοχή: Ροδεσιανά στρατεύματα μπήκαν στη Μοζαμβίκη και σκότωσαν εκατοντάδες άμαχους σε προσφυγικό καταυλισμό.

‘Οστόσο οι πλήρεις διαστάσεις του επεισοδίου δεν έγιναν γνωστές στο κοινό μέχρι που το Γραφείο Προσφύγων του ΟΗΕ στη Γενεύη ανακοίνωσε πως η επιδρομή έγινε σε καταυλισμό που ιδρύθηκε υπό την αιγίδα του για να στεγάσει Ροδεσιανούς πρόσφυγες. Οι λεπτομέρειες που έδωσε στη δημοσιότητα το Γραφείο είναι ανατριχιαστικές.

Στρατεύματα της Ροδεσίας ντυμένα με στρατιωτικές στολές Μοζαμβικανών, όπλισμένοι με όπλα του ίδιου τύπου με αυτά που χρησιμοποιεί η Μοζαμβίκη, και με τα πρότυπα θαμμένα μαύρα μπήκαν στον καταυλισμό, συγκέντρωσαν τους πρόσφυγες και τους εκτέλεσαν μαζικά με αυτόματα. Πάνω από τους σω-

ρούς των σκοτωμένων και των πληγωμένων πέρασαν μετά αυτοκίνητα και έρπουστιαφόρα για να αποτελειώσουν το έργο τους.

Στόν καταυλισμό ζούσαν πάνω από 1500 άτομα. Εκπρόσωποι των ‘Ηνωμένων Έθνων αναφέρουν πως στον καταυλισμό δεν υπήρξε ποτέ αντάρτικη δραστηριότητα. Η μόνη στρατιωτική παρουσία ήταν δυό Μοζαμβικανοί και δυό Πορτογάλοι στρατιώτες που σκοτώθηκαν κι αυτοί.

Είναι φανερό από τα ίδια τα γεγονότα πως πρόκειται για μία ψυχρή, καλά προετοιμασμένη σφαγή άθωων που σκοπό έχει την τρομοκράτηση του λαού και το πνίξιμο του αγώνα που φουντώνει για την απελευθέρωση της Ζιμπάουε. Σε τελευταία ανάλυση

ζμιως δεν είναι παρά τα τελευταία απελευθερωμένα χτυπήματα του ρατσισμού στη Ροδεσία. Και θάταν παράδοξο αν μετά από τις θηριωδίες αυτού του είδους δεν έχει αιματηρό τέλος η λευκή κυριαρχία στη χώρα.

Σε αντίθεση με την Βιομηχανοποιημένη Νότια ‘Αφρική στη Ροδεσία δεν υπάρχει σημαντικός αριθμός λευκών εργατών. Οι λευκοί αποτελούν μία πολύ μικρή μειοψηφία (περίπου το 1) 15 γαιοκτημόνων που αρνούνται κάθε δικαίωμα στους μαύρους. Με την απελευθέρωση της Μοζαμβίκης και της ‘Αγκόλας οι δυτικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως και η Ν. ‘Αφρική έχουν αντιληφθεί πως η Ροδεσία είναι μία χαμένη υπόθεση για τους λευκούς.

Έτσι προσπαθούν να «μεσολαδήσουν» στη μεταβίβαση της εξουσίας σε μία μαύρη άριστοκρατία που θάταν διατεθειμένη να κρατήσει τη χώρα στη σφαίρα έπιρροής τους. ‘Οστόσο ακόμα κι αυτό δεν έχει πολλές πιθανότητες επιτυχίας. Οι αγωνιστές της

Ζιμπάουε είχαν αρκετά δείγματα της προδοσίας των «διαλλαχτικών» ήγετων τους. Έχουν κάθε λόγο να τραθή-

σουν την επανάσταση μέχρι το τέλος, να απαλλάξουν τη χώρα από τους ιμπεριαλιστές.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΛΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

● Με μεγάλο ενθουσιασμό είδαν τα μέλη μας στην Σοσ. ‘Εκφραση «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΛΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ». Όπως πολλοί ανέφεραν μέσω της εφημερίδας μας ή νεολαία και η εργατική τάξη της επαρχίας μας θα μπορεί να προβάλλει τα προβλήματα της.

● Συνεχίζοντας με επιτυχία τα οργανωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Κ.Ο.Γ. της ΕΛΕΝ. Στα σεμινάρια συζητούνται κυρίως οργανωτικά θέματα. Έγιναν μέχρι στιγμής 3 και η ανταπόκριση εκ μέρους των μελών μας ήταν μεγάλη. Ελπίζουμε να συνεχιστούν τα σεμινάρια από το Κ.Ο.Γ.

● Η ‘Επαρχιακή ‘Επιτροπή με έκθεσή της προς την ‘Εκτελεστική Γραμματεία έθεσε τα προβλήματα που απασχολούν την νεολαία μας. Για την έκθεση έγινε σύσκεψη ‘Επαρχιακών επιτροπών ΕΔΕΚ-ΕΛΕΝ Λεμεσού και πήραν μέρος ο Γ.Γ. και Β.Γ.Γ. της ΕΛΕΝ.

● Μπήκαμε για καλά στην προεκλογική περίοδο και η δουλειά είναι πολλή. Έτσι και τα μέλη μας εργάζονται ενεργητικά για να βοηθήσουν το κόμμα. Συνεργεία κολλούν αφίσες, άλλοι κάνουν την αφυγομέτρηση και άλλοι πηγαίνουν στες προεκλογικές όμιλίες σαν συνοδοί, διανέμουν φυλλάδια, πουλούν την Σοσιαλιστική ‘Εκφραση κ.α.

● Ένώ την μία νύκτα τα συνεργεία αφίσων μας γεμίζουν τους δρόμους την επομένη διώδεις άλλοι κόμματος καλά οργανωμένες και με τα απαιτούμενα τες ξεσχίζουν ή βάζουν άλλες από πάνω. Γνωρίζουμε τα πρόσωπα και το κόμμα που ανήκουν και αν και τους προειδοποιήσαμε συνεχίζουν τους τραμπουκισμούς.

● Κατά την περιόδεία του στην επαρχία μας ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ Δρ. Λυσοαρίδης έγινε αντικείμενο θερμών εκδηλώσεων. Η νεολαία και οι εργάτες με πανώ και με την φρεδιά ψηλά υποδέχτηκαν τον λαϊκόν αγωνιστή.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΦΟΥΝΤΩΝΕΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗ Ν. ΑΦΡΙΚΗ

‘Ο αγώνας των μαύρων εργατών στη Νότια ‘Αφρική παίρνει πια καθαρά εργατική μορφή με την τριήμερη απεργία που προκηρύχθηκε από τους αγωνιστές του Σουέτο. Τρία τέταρτα των εργατών που ζουν στις πόλινες — καταυλισμούς του Τζοχάννεσμπουργκ πειθαρχησάν στο κάλεσμα και αρνήθηκαν να πάν στες δουλειές τους.

Η αστυνομία του Τζοχάν-

γος στους ρατσιστές της Νότιας ‘Αφρικής.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Η απεργία δεν περιορίστηκε στους εργάτες Τζοχάννεσμπουργκ μα ξαπλώθηκε και σε άλλες πόλεις και κυρίως στο Κάιμπ Τάουν.

Η αντίδραση της αστυνομίας ήταν βίαια. Στο Σουέτο ιδιαίτερα σε πολλές περιπτώ-

δες εργάτες σκοτώθηκαν από την αστυνομία.

1905

Η όρμη της επανάστασης όχι μόνο δεν έχει ανακοπεί αλλά φαίνεται να δυναμώνει και να παίρνει ολοένα και πιο οργανωμένη και συνειδητή μορφή. Αυτό δεν σημαίνει πως αναγκαστικά οι εργάτες της ‘Αφρικής θα κερδίσουν αυτή τη μάχη — οι δυνάμεις της καταπίεσης είναι ακόμα καλά οχυρωμένες — μα η κατάσταση δεν θάταν πια η ίδια. Στο σημείο που μπορεί κανείς να κάμει τον παραλληλισμό ο αγώνας των εργατών του Σουέτο μοιάζει περισσότερο με την επανάσταση του 1905 στη Ρωσία παρά με το 1917: χιτίζεται η παράδοση που θα δώσει τη δυνατότητα για κατάληψη της εξουσίας. Με μία σοβαρή διαφορά: αν στην αρχή του αιώνα χρειάστηκαν 12 χρόνια για να μπορέσουν οι εργάτες να γίνουν αρκετά δυνατοί για την εξουσία, σήμερα στην ‘Αφρική πρέπει να περιμένουμε κάτι τέτοιο σε πολύ πιο σύντομο διάστημα — πιδ κοντά στους 12 μήνες παρά στα δώδεκα χρόνια.

Οι ‘Αφρικανοί εργάτες έχτος από την δική τους πείρα έχουν και την επαναστατική παράδοση δλου του κόσμου. Η κατάρρευση του ρατσισμού έχει αρχίσει, και μαζί μ’ αυτήν του Ν. ‘Αφρικάνικου καπιταλισμού.

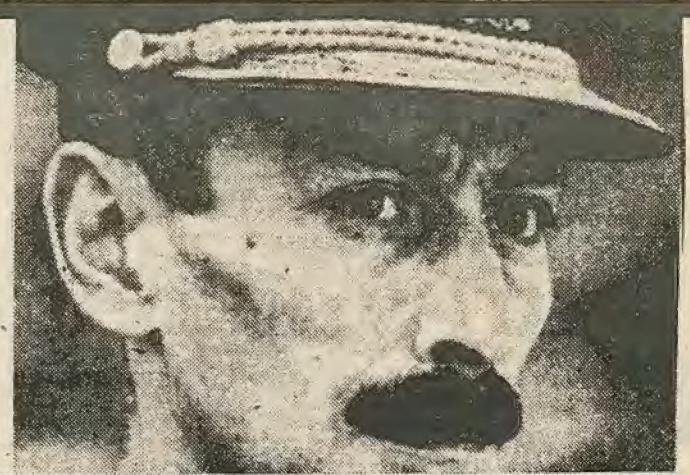
νεσμπουργκ προσπάθησε με κάθε τρόπο να «προστατεύσει» τους απεργούς από χιούς όμως επιτυχία. Η οργανωμένη πια μορφή του αγώνα, με χιλιάδες φυλλάδια που διχορπίζονταν στους δρόμους και η πειθαρχημένη αντίδραση των εργατών προκαλεί ρι-

σεις πυρεθολούσαν αδιάκριτα έναντιον συγκεντρώσεων των εργατών με άγνωστο ακόμα αριθμό θυμάτων.

Μερικές μέρες πριν την απεργία το επίκεντρο των συγκρούσεων μεταφέρθηκε στις πόλινες — καταυλισμούς του Πόρτ ‘Ελίζαμπεθ όπου δεκά-

ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Σε προηγούμενο άρθρο μας για την Αργεντινή (Σ.Ε. Έκφραση 1η του Απρίλη 1976) είχαμε πει πως η περίοδος που θ' ακολουθούσε μετά το πραξικόπημα θάταν περίοδος δεινών για το λαό. Πριν μερικές μέρες πενήντα νέοι (άνδρες και γυναίκες) δρῆκαν τραγικό θάνατο σε δυο μαζικές σφαγές που διαπράχθηκαν από τις φασιστικές «ομάδες θανάτου» που δρουν με την κάλυψη της αστυνομίας.

Στη μία περίπτωση 33 νέοι ενός χωριού συγκεντρώθηκαν από τους φασίστες σ' ένα χωράφι κι εκτελέστηκαν με αὐτόματα. Μετά, πτώματα και πληγωμένοι ανατινάχτηκαν με εκρηκτικές ύλες. Στην ἄλλη, 17 άτομα εκτελέστηκαν σε δρόμο του Μπουένος Άιρες.

Η χούντα της Αργεντινῆς ἀναγκάστηκε νὰ ἐκδώσει ἀνακοίνωσή με τὴν ὁποία καταδικάζει τις ἐκτελέσεις και τις ἀποδίδει σε «ἐξτρεμιστές που σκοπὸ ἔχουν τὴ δυσφήμιση τῆς Αργεντινῆς».

ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ὡστόσο οἱ τελευταῖες σφαγές δὲν εἶναι κάτι ἀπομονωμένο. Ὁ τελευταῖος γύρος τῶν δολοφονιῶν ἀρχισε τὸν περασμένο Ἰούνη όταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Αστυνομίας Στρατηγὸς Καρνέτο καμικιόστηκε ἀπὸ βόμβα ποὺ τοποθετήθηκε κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι του.

Σε ἀπάντηση γιὰ τὸ φόνο ἡ στρατιωτικὴ χούντα ἐπέβαλε τὴ ποινὴ τοῦ θανάτου με ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα γιὰ «υπεύθυνους γιὰ φόνο μελῶν τῶν

σωμάτων ασφαλείας, κυβερνητικῶν ἐπισήμων ἢ δικαστικῶν». Ἀμέσως μετὰ ἀκολούθησε ἡ ἐκτέλεση δύο ἀνταρτῶν ποὺ προσπάθησαν ν' ἀποδράσουν. Στις 24 τοῦ Ἰούνη σκοτώθηκαν ἄλλοι 12 ἀντάρτες (7 γυναίκες και 5 ἄνδρες) δῆθεν σε ἐπιθέσεις ἐναντίον ἀστυνομικῶν σταθμῶν. Ὡστόσο φαίνεται πως οἱ ἀντάρτες ἦταν ἤδη φυλακισμένοι και ἐκτελέστηκαν ἐν ψυχρῷ, ἀφοῦ πρῶτα ἐδηγγήθηκαν σε κάποιο δρόμο και μετὰ τοποθετήθηκαν ἑπλά διπλά στὰ πτώματά τους.

Ἀμέσως μετὰ ἀνακοινώθηκε ἡ σφαγὴ 17 ἀνταρτῶν σε ἐπίθεση ἐναντίον τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς τοῦ Κάμπο ντε

Μάγιο. Ὡστόσο καμμιὰ ἀπόδειξη τοῦ στρατοῦ δὲν ἀνακοινώθηκε πρᾶγμα ποὺ δημιουργεῖ ὑποψίες ὅτι πρόκειται γιὰ ἄλλη μιὰ σφαγὴ κρατουμένων.

ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Ἡ ἀπάντηση τῶν ἀνταρτῶν δὲν ἄργησε. Μιὰ βομβιστικὴ ἐπίθεση στὸ ἐστιατόριο τοῦ ἐπιτελείου τῆς ἀστυνομίας εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὸν θάνατο 18 ἀστυνομικῶν και τὸν τραυματισμὸ ἄλλων 66. Ἀνκαί ἡ προπαγάνδα τοῦ καθεστώτος ἀναφέρει ὅτι τὰ περισσότερα θύματα ἦσαν ἄθωοι πολῖτες στὸν κατάλογο τῶν νεκρῶν μόνο ἕνας δὲν εἶναι ἀστυνομικός.

Τὴν ἐπίθεση ἀκολούθησαν οἱ σφαγές 8 ἀτόμων στὸ Σάν Τέλλο, 2 τυπογράφων συνδικαλιστῶν στὴν Μπατα Μπλάνκα και μετὰ ὁ φόνος τριῶν ἱερέων και δυὸ δοθητῶν τους.

Τὴν ἴδια μέρα, μιὰ ομάδα ἐνόπλων ἐκτέλεσε νεαρὸ στὴ μέση τῆς «9ης Ἰουλίου», τὸν πιδ πλατὺ δρόμο τοῦ κόσμου, ἀφοῦ τὸν φέμωσε και τὸν ἔδεσε σε ὀδελίσκο ποὺ θρυσκόταν σε μιὰ ἀπὸ τις νησίδες του.

ΟΜΑΔΕΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὅλα αὐτὰ σκοπὸ ἔχουν τὴν κατατρομοκράτηση τοῦ λαοῦ γιὰ νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστώτος. Οἱ «ομάδες θανάτου» ἔχουν στενοὺς δεσμούς με τὴν

ἀστυνομία και εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι μέχρι σήμερα δὲν ἔχει συλληφθεῖ κανένας σχετικὰ με τοὺς φόνους.

Ὁ φόρος ποὺ πληρώνει τὸ ἐργατικὸ κίνημα στὴν Αργεντινὴ γιὰ τὴν Περονιστικὴ ἀτυπία, γιὰτὶ πίστεψε πως ἦταν δυνατό νὰ λύσει τὰ προβλήματά του μέσα στὸ καπιταλιστικὸ σύστημα εἶναι πραγματικὰ βαρὺς. Ὅμως τὸ στρατιωτικὸ καθεστῶς ἔχει πιδ ἐξαντλήσει κάθε μέσο γιὰ τὴν ἐπιβολή του. Μέσα ἀπὸ τὴν καταπίεση και τὴν βαρβαρότητα τὸ ἐργατικὸ κίνημα θὰ χτίσει τις δυνάμεις ποὺ θὰ πολεμήσουν ἀποφασιστικὰ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση, γιὰ τὸ σοσιαλισμὸ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Δ. ΛΟΓΪΖΟΥ

ΣΥΖΗΤΩΝΤΑΣ ΜΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΜΟΥ ΜΟΙΑΖΕΙ

Τὸ ξέρεις καλά πως δὲν εἶσαι
ὁ Μπερέτ
οὔτε ὁ Λένιν κι' ὁ Μάο.
Δὲν ἔχεις τίποτα κοινὸ μ'
αὐτοὺς.
Ἕνα ἀνθρώπου τῆς σειρᾶς ἐσὺ.
Ἀλλὰ ὁ ἀγῶνας πρέπει νὰ γίνῃ
και κάποιος πρέπει νὰ ἐξηγήσει
πόσο δύσκολος εἶναι και πόσο
ἀγανακτῶς.
Και κάποιος πρέπει νὰ κρατήσει
ἐπὶ τοῦ πόνου τοῦ γενικοῦ
χαμοῦ.

Γι' αὐτὸ σοὺ λέω.
Σφίξε τὰ δόντια κι ἐτοιμάσου
Κάποιον και σὺ νὰ ὠφεληθεῖς.
Ἐξάλλου γίνεται ἱκανὸς γιὰ
κάτι
μονάχα σὰν ἀρχισεις νὰ τὸ
κάνεις.

■
«Παρακαλῶ σας, μὴ μ' ἀναλύετε
με κρετικὲς και σχάλια. Ἄν
σὰς ἀρέσει ἡ ψυχὴ μου, δώστε
μου τὸ χέρι νὰ γίνουμε φίλοι.
Ἄν ὄχι, στήστε με στὸν τοῖχο
και πετροβολήστε με.
Μὰ γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ με
βάξετε σε σωληνάκια χημείου
και με μικροσκοπία ἀποκά του.
Δὲν εἶμαι τίποτα μικρόβιο...»

■
Πάντως
Ἐμεῖς θὰ τοὺς ἀντισταθούμε
ὅποιοι και νᾶναι
ὅσο δυνατοὶ και νᾶναι

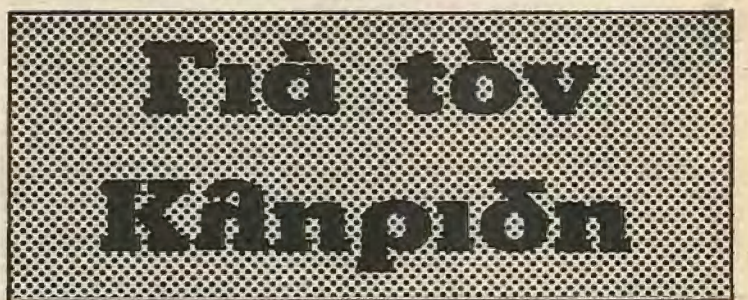
ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ

Ἀκούεται πλατειὰ τελευταίως ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τοῦ δημοκρατικοῦ Συναγερμοῦ ἡ πρόταση ποὺ λέει ὅτι παράλαβε «χάος» και παράδωσε Κράτος. Μιλᾷ ἀκόμη γιὰ θετικὴ προσφορά στὸν ἀγῶνα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ και στηρίζει αὐτὴν του τὴ θέση στὴ προώθηση τῶν θεμάτων τῶν ἀγνοουμένων, ἐγκλωβισμένων και τὴν ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων. Ἀκόμη μᾶς λέει ὅτι προετοίμασε τὸ ἔδαφος γιὰ ἐπιστροφὴ τοῦ Μακάριου.

Ὁ Κύριος «Πρόεδρος» τῶν 4 μηνῶν και 14 ἡμερῶν κατάρρε νὰ παραδῶσιν «κράτος» ὡς ἐξῆς:

- (1) Παράλαβε χάος ὁ κ. «Πρόεδρος» και προκήρυξε ἐκλογές σε ἔξη μῆνες δηλώνοντας ὅτι ὁ Μακάριος ἂν ἤθελε μπορούσε νὰ ἐπιστρέψει και νὰ ὑποβάλῃ ὑποψηφιότητα, σὰν ἐλεύθερος πολίτης τοῦ Κράτους ποὺ θὰ ἐκτίζε ὁ κ. Κληρίδης.
- (2) Παράλαβε ἀπὸ τὸν προκατόχου 8 ἡμερῶν Νικόλαον Σαμπῶν 13% κᾶτοχή και παράδωσε 40%.
- (3) Συνέβαλε με τὴν φιλοδυ-

- τικὴ του πολιτικὴ και στάση στὴν διάρκειαν τῆς εἰσβολῆς νὰ δημιουργήσῃ τέτοιο ψυχολογικὸ κλίμα ἐκκένωσης, φυγῆς και προσφυγοποίησης τοῦ Κυπριακοῦ πληθυσμοῦ ὥστε νὰ συντείνῃ στὴν πλήρη Παλαιστινιοποίηση τοῦ προβλήματός μας.
- (4) Ἦταν ἐτοιμὸς νὰ ὑπογράψῃ τὸ σχέδιον Γκιωννὲς ποὺ προνοοῦσε ἐγκατάσταση Τούρκων στρατιωτῶν στὰ μέρη ὅπου διέ-

μεναν Τουργκοκύπριοι... ἀλλὰ τὸν ἐμποδίσαν, χαμένη εὐκαιρία βλέπετε.

- (5) Συλλάμβανε Τουργκοκυπρίους πολῖτες τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὰ σπῖτια τους σὰν αἰχμαλώτους πολέμου και τοὺς ἀντάλλαξε με Ἑλληνοκυπρίους. Συνέτεινε ὅτσι στὴν ἀπαιταλλογὴ πληθυσμῶν και στὸ κτίσιμο τοῦ εἰχους τοῦ διακοινοτικοῦ διαχωρισμοῦ.
- (6) Τὸ εἶδος ὅμως εἶχε μείνει ἡμιτελὲς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προεδρικῆς του θητείας και ἐπείγετο νὰ συμπληρωθεῖ. Ἔτσι ὁ ἀρ-

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΑΓΑΠΙΟΥ

χηγὸς τοῦ «ΕΝΙΑΙΟΥ» και νῦν Συναγερμοῦ, ὁ πέγραψε τις συμφωνίες τοῦ Γ' γύρου τῶν διακοινοτικῶν συνομιλιῶν στὴν Βιέννη ποὺ νομιμοποιῶσαν τὸν διακοινοτικὸ διαχωρισμὸ με τὴν μεταφορά τῶν 10.000 Τουργκοκυπρίων ποὺ ἐναπομέναν στὸν ἐλεύθερο τομέα.

Πολλὰ ἄλλα μποροῦν νὰ προστεθοῦν ὅσον ἀφορᾷ τὸ «κράτος» ποὺ παράδωσε. Ὁ λαὸς ὅμως ἐπιφυλάσσεται γιὰ τις 5 τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ο καταυλισμός ΤΑΛ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ

Οι αγωνιστές εκπαιδεύονται

Ένας από τις χιλιάδες νεκρούς

Οι αγωνιστές του ΤΑΛ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ δίνουν συνέντευξη. "Ετοιμοί για νέους αγώνες..."

ΤΑΛ

ΕΛ

ΖΑΑΤΑΡ

Το νέο Στάλινγκραντ

50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ Α' ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Κ.Κ.Κ.

Στις 15 Αυγούστου το 1926 έγινε σε ένα σπίτι στη Λεμεσό μια μικρή παράνομη συγκέντρωση. Το Α' Παγκύπριο Συνέδριο του Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου (Κ.Κ.Κ.).

Έχουν περάσει 50 χρόνια από τότε. Και μαζί με τα 50 χρόνια έχουν συμβεί κοσμοϊστορικές αλλαγές στην Κύπρο. Τον τόπο που έβαλε σαν στόχο το Κ.Κ.Κ. να αλλάξει και να μετατρέψει το σύστημα από το εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σε σοσιαλιστικό.

ΔΥΣΚΟΛΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Το συνέδριο του 1926 δεν ήταν η πρώτη εμφάνιση των Κυπρίων Μαρξιστών. Τα πρώτα σπέρματα της σοσιαλιστι-

κής ιδεολογίας φάνηκαν με την εμφάνιση της εργατικής τάξης στην Κύπρο στην δεκαετία του 1910. Όπως ήταν φυσικό ούτε η ιδεολογία τους ήταν ξεκαθαρισμένη ούτε πήρε οργανωμένη μορφή.

Η επανάσταση του Οκτωβρίου το 1917 στη Ρωσία και η κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη δεν άφησε ανεπηρέαστη την Κύπρο. Γύρω στο 1920 άρχισαν να δημιουργούνται οι πρώτοι Μαρξιστικοί πυρήνες που είχαν σαν φάρο την Οκτωβριανή επανάσταση. Το 1922 7 άτομα δλα κι' όλα αποφάσισαν την δημιουργία του κόμματος της εργατικής τάξης.

Για χρόνια πάλευαν κάτω από συνθήκες δύσκολες κατα-
πνέμενοι από την αποικιο-

κρατική αστυνομία και τους Κύπριους άστούς.

Είδαν σωστά τον ταξικό άγωνα στην Κύπρο και πήραν σωστή Μαρξιστική τοποθέτηση απέναντι στους Κύπριους άστούς, σαν «τους εχθρούς μας». Κύριος τομέας της δουλειάς τους ήταν η εργατική τάξη —μικρή μόνον αλλά άγρια εκμεταλλευόμενη— και τα προβλήματα της.

Οι συνεπείς και σκληροί αγώνες των πρώτων αυτών Μαρξιστών κατάληξαν στο Α' συνέδριο του Κόμματος τον Αύγουστο του 1926.

Τέσσερα χρόνια που δούλεψαν (1922 — 1926) κατά-
μεσα στην εργατική τάξη και
να αποτελέσουν την οργανω-
μένη πρωτοπορία του Κυπρι-
κού προλεταριάτου.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ

Σήμερα πολλοί διεκδικούν το όνομα και την παράδοση του Κ.Κ.Κ. Το Κ.Κ.Κ., η παράδοσή του και οι αγώνες του δεν ανήκουν σε κανένα κόμμα. Ανήκουν στο εργατικό κίνημα και ο' αυτούς που πολεμούν για να πετύχουν τους στόχους που έβαλαν οι πρώτοι Κύπριοι Μαρξιστές με την ίδρυση του Κ.Κ.Κ.

Η παράδοση που μας έχει αφήσει το Κ.Κ.Κ. στα πρώτα χρόνια της ίδρυσής του είναι πάρα πολύ πλούσια. Έχει να επιδείξει δράση και αγώνες κάτω από τις πιο αντίθετες συνθήκες, παρανομία, κατατρέξιμο, λίγα οικονομικά μέσα, απομόνωση. Έχει στο ενεργητικό του ά-
περγίες που συντάραξαν την

Κύπρο, καθοδήγησε την εργατική τάξη όταν πραγματικά την χρειαζόταν. Αγώνιστες με συνέπεια βασισμένο στο Μαρξισμό, Λενινισμό, με πάντα σαν στόχο, την κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη.

Δίκαια λοιπόν αναδείχθηκε σαν η ήρωα του προλεταριάτου.

Για κάθε ένα μας είτε είναι εργάτης είτε θέλει να δουλέψει για την επιτυχία του αγώνα της εργατικής τάξης ή παράδοση του Κ.Κ.Κ. είναι πραγματική πηγή.

Το ΚΚΚ ανήκει στο εργατικό κίνημα και στους αγωνιστές του κινήματος.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΜΙΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

της Βηρυτού. Οι παράγκες αυτές και τα φτωχόσπιτα κτίστηκαν από διάφορα φτηνά κατασκευασμένα υλικά, (χαρτόνια, τσιγκοί, ξύλα) και συμμετέχοντες που ούσιαστικά δεν παίζουν άμεσα ούτε τον μίνιμουμ ρόλο προστασίας των κατοίκων δηλ. γυναικές, παιδιά, γέροι, από τις καιρικές συνθήκες.

Έτσι λοιπόν οι καταπιεσμένες μάζες του καταυλισμού αυτού είχαν ν' αντιμετωπίσουν αυτές τις μέρες πέρα από τις εθνικές συνθήκες επιδίωξης, την πιο θάρανη φασιστική επίθεση που δεν γράφτηκε παράμοια της στην Ιστορία.

ΝΕΑ ΗΓΕΣΙΑ

Οι μάζες του Τέλ - Άλ - Ζά-

ταρ, όλες οι καταπιεσμένες μάζες του Λιβάνου πήραν τα πράγματα στα χέρια τους. Συνειδητοποίησαν ότι απέναντι στην φασιστική ύπαρξη, αλλά και μόνο απάντησης. Η επαναστατική διαί! Έτσι οργανώθηκαν, όπλιστηκαν, αυτοπεριώθηκαν γύρω από τις πρωτοπόρες δυνάμεις. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να πέσουν οι παραδοσιακοί εχθροί του λαού. Όμως οι διάδοχοι του Χίτλερ, αφού πήραν την απάντησή μας και δυο φορές δεν τους έμεινε παρά να παίζουν το τελευταίο τους χαρτί σε μια προσπάθεια υποταγής του λαού. Έτσι πριν 50 μέρες συγκεντρώσαν πάνω από 6 χιλιάδες στρα-
τό με βαρύ όπλισμό (πολυβόλα

— κανόνια — όλμους και τάνκς) και εκμεταλλευόμενοι την παρουσία των Συριακών δυνάμεων στο Λίβανο που άσπασχε-
λοήσε ένα μεγάλο αριθμό από τις προοδευτικές δυνάμεις και την Παλαιστινιακή Έπανάσταση και περίκλεισαν τον καταυ-
λισμό.

Η επεξεργασία αυτή είχε σαν πρωταρχικό σκοπό την υλοποίηση των ιμπεριαλιστικών σχεδίων της Αμερικής για διχοτόμηση του Λιβάνου πρώτον και σαν πα-
ράδοση δυνάμεων δεύτερο με την έλπιση ν' ανεβάσουν το ήθικ-
τόν μοναδικόν τους και τρίτο για να εκδιώξουν τις προοδευτικές δυνάμεις στις διαπραγματεύσεις για κατάπαυση του πυρός.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Η ήρωική αντίσταση του ένοπλου λαού του Τέλ - Άλ - Ζά-
ταρ ναυάγησε τα όνειρα της αντίδρασης. Έτσι από την πρ-
τή μέρα η πρώτη επίθεση απο-
κρούστηκε και προσπάθεια εισ-
βολής της δεξιάς μέσα στον κα-
ταυλισμό, δεν πέτυχε. Οι από-
λειες του εχθρού ήταν πολύ με-
γάλες. Άφησαν πίσω τους με-
γάλο αριθμό τάνκς, αρκετούς νεκρούς, τραυματίες κ.λπ. Ό-
μως τα σχέδια του ιμπεριαλι-
σμού έπρεπε να εφαρμοστούν. Οι εχθρικές δυνάμεις διοργανώ-
σαν ένα τις δυνάμεις τους. Άλλες δυνάμεις του αντιδραστι-
κού καθεστώτος της Δαμασκού (δυνάμεις καλά εκπαιδευμένες) τάσσονταν στο πλευρό των φα-
λαγγιτών. Ο αριθμός τους φτά-
νει μέχρι 8 χιλιάδες. Η κατά-
σταση στο Τέλ - Άλ - Ζάταρ χειροτερεύει. Η έλωση φαρι-
σκήν, φαριτωύ, δάξει το λαό με
πιο δύσκολες αντικειμενικές συν-
θήκες. Οι Συριακές δυνάμεις και
οι πράκτορές τους από την ορ-
γάνωση Άλ - Σάικα, μέσ-
το Τέλ - Άλ - Ζάταρ παίζουν ένα
προδοτικό ρόλο. Ανατινάζουν τις
σολήνες του νερού με αποτέλεσμα να στερηθεί ο καταυλισμός
βασικό συστατικό της ζωής. Μέ-
νη πηγή νερού παραμένει μια
σάλια στην κενή ζώνη μετα-
ξύ των προοδευτικών δυνάμεων
και των φαλαγγιτών και κάτω
από τους συνεχείς βομβαρδισμούς
και τα πυκνά πυρά των πολυ-
βόλων. Παρά τις δύσκολες αυτές

συνθήκες και παρά την άνοιχτη
συμμαχία των Σύρων και της
αντίδρασης και παρά την προδο-
σία, ο λαός εντείνει την αντί-
στασή του. Όλες οι προσπά-
θειες εισβολής μέσα στον κατα-
υλισμό αποκρούονται ή μία μετά
την άλλη. Για να είμαστε αντι-
κειμενικοί, οι δυνάμεις των φα-
λαγγιτών πέτυχαν να κερδίσουν
προχωρημένες θέσεις γύρω από
το Τέλ - Άλ - Ζάταρ (παρά-
δειγμα το καταυλισμό ΤΖΙΣΕΡ
ΑΛ ΜΠΑΣΙΛΙΑ) όπου οι φαλαγγί-
τες σφάζουν τον άμαχο πληθυ-
σμό, γυναίκες, παιδιά και γέ-
ρους που βρίσκονταν παγιδευ-
μένοι την ημέρα της κατάλη-
ψης).

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΟΣ

ΑΝΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ

Έτσι η κατάσταση στον κα-
ταυλισμό χειροτερεύει. Η έλ-
ψη φαρμάκων και η εμφάνιση ο-
ρισμένων ασθενειών αποτελει ε-
να πραγματικό ανθρώπινο πρό-
βλημα. Οι γιατροί υποχρεώνον-
ται να δρουν τους παλιούς ε-
πίδεσμους, για να τους ξαναχρη-
σιμοποιήσουν κι' αργότερα χρη-
σιμοποιούν τα σκεύη για επι-
δέσμους. Μικρά παιδιά πεθαί-
νουν από την πείνα και τη δί-
ψα. Η προσπάθεια εξασφάλισης
λίγου νερού από την μοναδική
πηγή που αναφέραμε, πληρώνει
πολύ ακριβά. Κάθε γαλόνι
νερού πληρώνεται με ένα γαλόνι
αίμα. Οι δυνάμεις της Άλ - Φά-
ταχ πέτυχαν ν' ανοίξουν σφήνα
στη γραμμή μετώπου των φα-
λαγγιτών και ορισμένες μονάδες
φτάσανε στο Τέλ - Άλ - Ζάταρ.
Αυτό επέτρεψε να φτάσουν λίγα
εφόδια που όμως δεν ήταν αρ-
κετά. Η κοινή γνώμη ο' έλο τον
κόσμο στρέφεται στο Τέλ - Άλ -
Ζάταρ. Ο Έρφορδ Σταυρός
κάνει το παν για να μπορούμε
να δώσουμε ορισμένους τραυμα-
τίες. Οργανώνονται φάλαγγες
αυτοκινήτων για μεταφορά τους
άλλα κάθε φορά και παρά τη
συμφωνία όλων των πλευρών, οι
φασιστικές δυνάμεις στέκονται
εμπόδιο μπροστά τους που υπο-
χρεώνει τον εκπρόσωπο του Έ-
ρφορδ Σταυρού να κατηγορεί
ανοιχτά την αντίδραση για το
βρόμικο ρόλο τους.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΓΙΑ ΕΚΚΕΝΩΣΗ

Μέχρι αυτή τη στιγμή το και-
νούργιο Στάλινγκραντ παραμέ-
νει σύμβολο της ελευθερίας και
της αντίστασης. Στο Τέλ - Άλ -
Ζάταρ δεν υπάρχει κανένας μα-
χητής που να μην είναι τραυ-
ματισμένος. Ο λαός όλος κρα-
τάει το όπλο στο χέρι και στε-
φανώνει την ένότητα του Παλαι-
στινιακού και του Λιβανικού
λαού με αίμα και νεκρούς, σαν
μοναδική απάντηση στις μαύρες
δυνάμεις του φασισμού και των
συμμάχων τους. Η προσπάθεια
συμφωνίας για εκκένωση του κα-
ταυλισμού βρίσκεται το λαό και
τους μαχητές αποφασισμένους
να μείνουν ως το τέλος, όποιο
και νάναι το τίμημα. Όμως το
μοναδικό συστατικό της ζωής,
το νερό, έχει κι' αυτό πια έλλει-
ψει οριστικά. Είναι ζήτημα με-
ρικών ημερών χωρίς νερό, για να
πεθάνει ο πληθυσμός. Μπροστά
σ' αυτό τον εφιάλτη γίνεται συμ-
φωνία εκκένωσης του καταυλι-
σμού. Παρά τη συμφωνία, οι φα-
σιστικές δυνάμεις με επικεφαλής
των επιχειρήσεων, Σύριο αξι-
ωματικό, εκτελούν χίλιους άμα-
χους. Οι μαχητές δεν πρόκειται
να κάνουν το λάθος να παραδο-
θούν. Από μυστικά μουνάτια
που έλο αυτό τον καιρό της πο-
λιορκίας, χρησιμοποιούσαν οι αν-
τάρτες της Άλ - Φάταχ και που
τόρα δεν έχει καμμία σκοπιμό-
τητα να το κρατούμε μυστικό
κατάρθωσαν και έφυγαν όλοι οι
400, μέσα από τα μάτια των
φαλαγγιτών. 15 αντάρτες της
Άλ - Φάταχ δεν θέλησαν να φύ-
γουν από τον καταυλισμό. Πα-
ράμειν εκεί δηλώνοντας πως θα
μείνουν μέχρι το τέλος εστω κι'
αν το πληρώσουν με τη ζωή τους.

ΕΠΙΛΑΣΤΑΞΗ

ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗΣ

Η ήρωική πόλη του Τέλ - Άλ -
Ζάταρ θα παραμείνει στην Ι-
στορία αιώνια φάρος που θα
φωτίζει τον δρόμο όλων των κα-
ταπιεσμένων λαών στην πάλη
τους για ειρήνη, λευτεριά και
κοινωνική δικαιοσύνη.

Ας υψώσουμε τη φωνή μας
κι' ας χειριστούμε τον ήρωικό
λαό του Λιβάνου και της Παλαι-
στίνης κι' όλους τους μαχητές
της ελευθερίας δηλώνοντας την
απόλυτη υποστήριξή μας στο
δίκαιο αγώνα τους.

Το Τέλ - Άλ - Ζάταρ δεν ε-
πείσε!

...μέχρι την νίκη. Πιστεύουν στον αγώνα τους.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ

ΣΤΙΣ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

«Όσα είπαμε μέχρι τώρα για τα κόμματα ισχύουν στην ουσία τους για τα κόμματα σ' όλες τις χώρες του κόσμου, εξαρτημένες και μη. Αυτό που μας απασχολεί στο να κάμουμε ιδιαίτερη ανάλυση των κομματικών σχηματισμών στις εξαρτημένες χώρες είναι οι ιδιομορφίες που παρουσιάζονται μέσα στην ίδια την κοινωνία αυτών των χωρών, οι ιδιομορφίες των συγκρούσεων συμφερόντων που πηγάζουν από την διαστρεβλωμένη ανάπτυξη του καπιταλισμού κάτω από την πίεση της μητροπολιτικής οικονομίας.

ΑΠΟΙΚΙΕΣ

Η πιο καθαρή μορφή εξαρτημένης χώρας είναι η αποικία. Η ανάπτυξη που έδωσε η καπιταλιστική παραγωγή στην Ευρώπη έδωσε τη δυνατότητα στις Ευρωπαϊκές χώρες να επιβάλουν την κυριαρχία τους σε χώρες που κάποτε όπου επικρατούσαν ακόμη καθυστερημένες προκαπιταλιστικές μορφές παραγωγής. Αυτή η έπαφη των ανεπτυγμένων καπιταλιστικών μητροπόλεων με τις συγκεκριμένα πρωτόγονες κοινωνίες των αποικιών ήταν μοιραία για τις πιθανότητες ανάπτυξης των τελευταίων.

Η ανεπάρκεια του καπιταλισμού επιβαλλόταν καταστρέφοντας τις παλιές μορφές παραγωγής χωρίς όμως να τις αντικαθιστά με νέες. Τα προϊόντα που παράγονταν προηγουμένως από τους μικροτεχνίτες τα αντικαθιστούσαν τα φτηνά εισαγόμενα από την μητρόπολη. Η οικονομία της αποικίας προσαρμόλιζόταν στην παραγωγή μόνο πρώτων υλών και ωριμαμένων γεωργικών προϊόντων που χρειαζόταν η μητρόπολη. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες αναπτύχθηκε μία εμπορική τάξη που από την αρχή πήρε μονοπωλιακή μορφή και που ήταν απόλυτα εξαρτημένη από το εμπόριο μεταξύ αποικίας και μητροπόλεως.

Ο οικονομία της αποικίας αναπτύσσεται γενικά σαν συμπλήρωμα της μητροπολιτικής οικονομίας. Τα μητροπολιτικά μονοπώλια εκμεταλλεύονται τα φτηνά μεροκάματα και ιδρύουν μία κάποια βιομηχανία στις αποικίες. Η φύση αυτής της βιομηχανίας είναι και εδώ μονοπωλιακή γιατί δεν υπάρχουν ντόπια κεφάλαια που να μπορούν να τους συναγωνιστούν.

ΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ

Ποιές τάσεις υπάρχουν σε μία τέτοια κοινωνία; Και ποιά είναι τα αντικρουόμενα συμφέροντα που κυριαρχούν; Απλουστεύοντας κάπως τα πράγματα, μπορούμε να διακρίνουμε δυο διαφορετικές διαχωριστικές γραμμές:

- Η γραμμή που διαχωρίζει την αποικία από τη μητρόπολη.
- Η γραμμή που διαχωρίζει τις άστικές τάξεις των δυο χωρών από τις εργατικές τάξεις.

Σ' αυτό το σχήμα η εργατική τάξη της μητροπόλεως σε πολύ λίγη επαφή έρχεται με την εργατική τάξη της αποικίας. Αντίθετα η άστική τάξη της αποικίας είναι στενά συνδεδεμένη με την άστική τάξη της μητροπόλεως. Η άρχουσα τάξη μέσα από σύμπλεγμα είναι η άστική τάξη της μη-

τροπόλεως. Η άστική τάξη της αποικίας είναι ως ένα βαθμό υπηρέτης της αλλά ταυτόχρονα έχει και τις δικές της φιλοδοξίες για ανεξαρτητοποίηση.

Η βαρεία εκμετάλλευση της αποικίας από τη μητρόπολη και η εξοθλίωση των μοζών όπου αναπόφευκτα οδηγεί απρώχνει σε σύγκρουση που παίρνει τη μορφή του αγώνα εναντίον των αποικιστών. Η άστική τάξη της αποικίας όμως δεν θέλει την πλήρη αποδέσμευση από τη μητρόπολη. Έχει ανάγκη τη βοήθεια της για να μπορέσει να συνεχίσει την εκμετάλλευση.

Ο ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Όσο η διακυβέρνηση της αποικίας γίνεται από ευθείας από τη μητρόπολη ο αγώνας ενάντια στην εκμετάλλευση παίρνει τη μορφή του αγώνα για εθνική εκμετάλλευση. Ο λαός θεωρεί — σωστά — σαν υπεύθυνους για τη δυστυχία του τους ξένους κατακτητές. Αυτός ο αγώνας ενοείται όχι μόνο από την εργατική τάξη που άλλωστε μόλις αρχίζει να δημιουργείται με και από τη συντριπτική πλειοψηφία των μεσαίων στρωμάτων που βρίσκονται κάτω από την τρομερή πίεση των μονοπωλίων. Ακόμα και αυτή η άστική τάξη δυσκολεύεται να αντιπαρατεθεί ένα τέτοιο αγώνα, και όταν γίνει φανερό πως αυτός ο αγώνας φουντώνει και προχωρεί προς τη νίκη ρίχνει κι αυτή το βάρος της στην κατεύθυνση της ανεξαρτησίας.

Έτσι χιτίζεται μία προσωρινή «εθνική ενότητα» μέσα στις εσωτερικές αντιφάσεις της αποικίας οι αποικιστές βλέπουν τους μελλοντικούς τους συμμάχους την άστική τάξη. Οι διαπραγματεύσεις για την ανεξαρτησία γίνονται κατά κανόνα μεταξύ των εκπροσώπων των μητροπολιτικών και της αποικιακής άστικής τάξης. Μία κάποια «ανεξαρτησία» παραχωρείται στην αποικία που παραμένει όμως δεμένη με πολιτικά, στρατιωτικά και οικονομικά δεσμά από την αποικιακή δύναμη. Η εξέλιξη μεταβάλλεται από άμεση σε έμμεση, με την οικονομική ολιγαρχία της εξαρτημένης χώρας σαν τον βασικό συνερχή της μητροπόλεως.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Σ' αυτό το στάδιο οι φιλοδοξίες της άστικής τάξης για ανεξαρτητοποίηση έχουν εκπληρωθεί. Έχει ήδη μεταβληθεί σε άρχουσα τάξη της χώρας, που στηρίζεται στο στρατό, την αστυνομία και βασικά στην βοήθεια της μητροπόλεως. Η ίδια είναι πολύ αδύνατη για να επιβληθεί από μόνη της. Από την δική της πλευρά η εργατική τάξη μόλις αρχίζει να δημιουργείται και είναι πο-

λύ αδύναμη για να διεκδικήσει την έξουσία. Η περιορισμένη ανάπτυξη της βιομηχανίας δεν δημιουργεί τις συνθήκες για το χτίσιμο καθαρά ανεξάρτητου εργατικού κινήματος. Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού αποτελείται από ενδο-άμεσα στρώματα (αυτοεργαζομένους, αγρότες, μισο-αγρότες, μισο-εργάτες) που άνω και πολλές φορές είναι σε χειρότερη μοίρα από πλευράς εκμετάλλευσης δεν εργάζονται συγκεντρωμένοι στο εργοστάσιο όπου μπορούν να αποκτήσουν δυνατή συλλογική συνείδηση.

Έτσι το εργατικό κίνημα αναπτύσσεται σε μία πολύ πιο πλατιά βάση με πολύ λιγότερο ξεκαθαρισμένους προσανατολισμούς. Μετατρέπεται βασικά σε κίνημα καταπιεζομένων που οι εσωτερικές του αντιφάσεις είναι το ίδιο σοβαρές όσο και τα κοινά του βραχυπρόθεσμα συμφέροντα. Σ' αυτή την πλατιά, πλαδαρή ανάπτυξη του κινήματος συμβάλλει και η εξέλιξη της οικονομικής ολιγαρχίας από τα ξένα μονοπώλια πράγμα που δημιουργεί αντιφάσεις σε μικροεπιχειρηματίες που στραγγαλίζονται από την οικονομική ολιγαρχία με αποτέλεσμα να επικρατεί μία συνεχής διάσπαση στους κόλπους της δεξιάς.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μέσα σ' αυτό το ακαθόριστο ανάκταμα των συμφερόντων η διατήρηση των δημοκρατικών διαδικασιών είναι προβληματική. Η έξουσία της οικονομικής ολιγαρχίας δεν μπορεί να καλύπτεται για πολύ πίσω από την κοινοβουλευτική δημοκρατία. Γίνεται αλλόθεν και πιο φανερό πως για να τη διατηρήσουν βασίζονται στο στρατό, την αστυνομία και το βασικότερο στην βοήθεια των ξένων. Στρατιωτικές δικτατορίες επιβάλλονται ή μία μετά την άλλη για να μπορέσουν να διατηρήσουν την ηγεμονία της οικονομικής ολιγαρχίας.

Ωστόσο η αδυναμία της οικονομικής ολιγαρχίας να λύσει βασικά προβλήματα της χώρας καταλήγει πολλές φορές στον παραμερισμό της από την έξουσία. Εθνικιστικά κινήματα επιβάλλονται και προσπαθούν να αποσπαστούν από τη μητροπολιτική δεσμά. Η αδυναμία για καπιταλιστική ανάπτυξη και η έλλειψη σοσιαλιστικών προοπτικών απρώχνει, τέτοια καθεστώτα σε παράξενα αδιέξοδα («Μη καπιταλιστική ανάπτυξη», «Ισλαμικός σοσιαλισμός» κλπ). Τέτοιες απόπειρες κατά κανόνα οδηγούν μετά από μία περίοδο ταλαντεύσεων σε επανασύνδεση με τον ιμπεριαλισμό. Αλλά και αυτές οι εξαιρέσεις είναι αναγκασμένες, μέσα στην αποβλάτωση τους, να εγκαταλείψουν σε μεγάλο βαθμό την έννοια της δημοκρατίας.

ΚΟΜΜΑΤΑ

Η έλλειψη σταθερής δημοκρατίας στις εξαρτημένες χώρες έχει σαν αποτέλεσμα την παραμόρφωση των κομματικών σχηματισμών. Σε όλες τις χώρες δεν επιβάλλεται ο μονοκομματισμός ή η άνοκτη δικτατορία τα κόμματα είτε έχουν ασήμαντα ούσιαστικά ρόλα είτε αντανακλούν παγκόσμιες μάλλον παρά τοπικές συνθήκες. Ο ρόλος της προσηγορίας αυξάνεται σε σχέση με το ρόλο των ταξικών συμφερόντων.

Τα προγράμματά τους έχουν περισσότερο θεωρητική αξία παρά αποτελούν θεμέλιο αγώνα.

Πέρα όμως από αυτό τα κόμματα στις εξαρτημένες χώρες είναι αναγκασμένα να δρουν με συγκεκριμένο τρόπο. Οι κρίσεις που παρουσιάζονται σ' αυτό το χώρο είναι πολύ πιο συχνές και παλύ πιο έντονες από τις κρίσεις στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις. Έτσι κάθε κόμμα είναι αναγκασμένο να δίνει εξετάσεις κάθε τόσο, μπροστά στο λαό. Η αποφασιστικότητα και η αποτελεσματικότητα της δράσης του στις δύσκολες ώρες είναι ο αποφασιστικός παρά-

γοντας για την διατήρηση και την ανάπτυξη του.

Με το σημερινό κομμάτι τη σκιαγράφιση της έννοιας του κόμματος. Οι έλλειψεις είναι ασφαλώς πολλές. Πιστεύουμε όμως πως δώσαμε τις βάσεις για μία πλατύτερη μελέτη και προβληματισμό πάνω στο θέμα. «Ας μὴν ξεχνούμε πως «δεν υπάρχει εύκολος δρόμος για τη γνώση».

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΟΥ

Μέσα στα πλαίσια του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα που διεξάγει η Κύπρος, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου απαγόρευσε το τραγούδι του λευτέρου γιατί, λέει, «υποκνεί στη βία». Και έφ' όσον ο αγώνας μας είναι ειρηνικός, τι χρειαζόμαστε τη βία; Όρθα, λοιπόν, έπραξαν οι αρμόδιοι: Αφού προσέγγισαν τον Δυτικό παράγοντα, (χωρίς συνθήματα και ωραιολογίας όπως λέει και ο Δ. Συναγερμός), αποφάσισαν μαζί ότι ο λαός δεν πρέπει να ακούει για λευτεριά, αγώνα και περισσότερο για την πρεσβεία του θανάτου.

Μέχρις εδώ, βέβαια, όλα καλά και άγια. Αυτά όλα τάχουν γράψει οι έφημερίδες. Το πρόβλημα είναι με τι θα αντικατασταθεί το τραγούδι του λευτέρου, και πολλά άλλα τραγούδια που μιλούν για αγώνα και λευτεριά και που ο Δυτικός παράγων και το ΡΙΚ ενδεχομένως θα απαγορεύσουν γιατί είναι «ανταρπτικού περιεχομένου». Πληροφορούμαστε ότι η αμερικανική πρεσβεία καταρτίζει λίστα τραγουδιών και ποιημάτων που δεν πρέπει να ακούει ο Κυπριακός λαός καθώς και δεύτερη λίστα με τα τραγούδια που θα επιτρέπονται. Πιστεύεται ότι θα μεταφράζονται στα ελληνικά καουμπούκα άσματα, για να μπορέσει ο λαός μας να απορροφήσει λίγη πολιτισμένη κουλτούρα.

Τώρα θα μου πείτε ότι τα καουμπούκα μιλούν για πιστόλια, αίματα σκοτωμούς, που βέβαια, ώθούν στη βία. Η απάντηση είναι ότι στην Κύπρο δεν υπάρχουν Ινδιάνοι ερυθρόδερμοι και γι' αυτό δεν υπάρχει κίνδυνος. ΈΕ άλλου ούτε στις ΗΠΑ υπάρχουν πιά, γιατί τους έχουν καθαρίσει πρό καιρού.

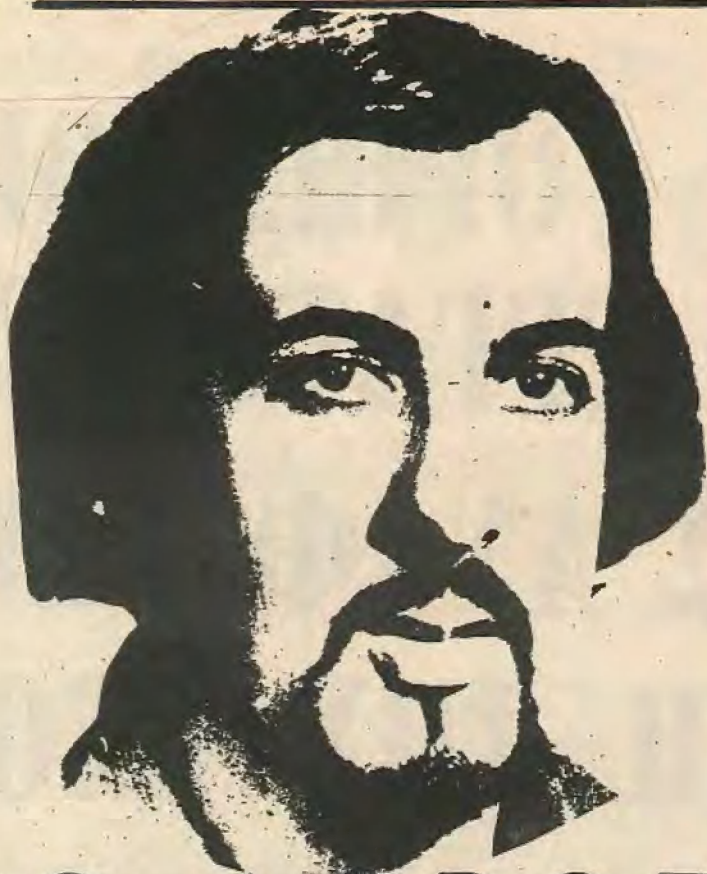
Στην Κύπρο έχουμε κατοχή, ιμπεριαλιστές και τους πράχτορές τους. Υπάρχει όμως η αμερικανική πρεσβεία και το ΡΙΚ που ακολουθούν φιλειρηνική πολιτική και προσέχουν να μη ανάβουν τα αίματα με τραγούδια που χαλούν την ειρήνη.

30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1974 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976

Η απόπειρα δολοφονίας εναντίον του Προέδρου του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ που έγινε κατά την περίοδο του μεταπραξικοπήματος και είχε σαν αποτέλεσμα το φόνο ενός από τους καλύτερους αγωνιστές του κινήματος, του Κ. Ο. Γραμματέα της Σοσ. Νεολαίας ΕΔΕΝ Δώρου Λοΐζου δεν ήταν μια τυχαία πράξη, που μερικοί θερμάιμοι φωνιάδες αποφάσισαν να φέρουν σε πέρας. Η δολοφονία του Δώρου Λοΐζου μαζί με την απόπειρα ενάντια στον Πρόεδρο της ΕΔΕΚ έγιναν σε μια εποχή που οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι πράκτορες ήθελαν να πνίξουν

κάθε αγωνιστική διάθεση, ανάμεσα στο λαό, για να κάμψουν το φρόνημά του και να επιβάλουν ευκολότερα την νομιμοποίηση των τετελεσμένων γεγονότων. Γιατί η ΕΔΕΚ, τις δύσκολες μέρες του μεταπραξικοπήματος, ήταν η δύναμη που αγωνιζόταν σθεναρά και ανυποχώρητα ενάντια στην προσπάθεια της φήμωσης της λαϊκής θέλησης και τα ιμπεριαλιστικά σχέδια που απάχονταν διάφοροι γνωστοί παράγοντες της Κύπρου.

Έτσι εξηγείται η συγκάλυψη του εγκλήματος από την αστυνομία του μεταπραξικοπήματος.

Τις μέρες που η μεταπραξικοπηματική κυβέρνηση βοηθούσε το διαχωρισμό και τη διαχομήση με τη διαδικασία της «ανταλλαγής αιχμαλώτων», που συστηματικά ενσπείρε την ήτταπάθεια μέσα στο λαό, κρυβόμενη πίσω από τον μανδύα του ρεαλισμού, που ο λαός κατατρομοκρατιόταν από την ήμειπίσημη κυριαρχία της φασιστικής ΕΟΚΑ Β', το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ στάθηκε μαχητικά για να αγωνιστεί και να αποπρέψει την πλήρη ύποταξη και την καταστροφή.

Ήταν φυσικό, λοιπόν, η ΕΔΕΚ και ο πρόεδρος της να αποτελέσουν στόχο της μανίας των δυνάμεων της αντίδρασης και του σκοταδισμού. Ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ διέφυγε το θάνατο. Δολοφονήσαν όμως, το Δώρο Λοΐζου τον μεγάλο αγωνιστή και ποιητή της αντίστασης.

Σήμερα, δυό χρόνια μετά την επέτειο της δολοφονίας οι φορείς εκείνοι της ύποταξης εξακολουθούν να υπάρχουν και να προσπαθούν να διασπάρουν τους πρόσφυγες, χωρίζοντας τους σε επιστρέφοντες και μη, εξαγγέλλοντας και διαδίδοντας την πολιτική της υποχώρησης και της ύποταξης. Η οικονομική ελιγάρχια του τόπου, που δίδει την υποστήριξη σ' αυτή την πολιτική, δεν μπορεί να αποδομηθεί από τον ιμπεριαλισμό με τον οποίο είναι οικονομικά συνδεδεμένη. Σήμερα, οι εκπρόσωποι της διεκδικούν τις εκλογές προβάλλοντας μπροστά στο λαό ένα σωρό παραπλανητικά συνθήματα, χωρίς, όμως, να κρύβουν τις σχέσεις τους με τον ιμπεριαλισμό — είναι γνωστές οι θέσεις τους πάνω στο θέμα του λεγομένου Δυτικού παράγοντα — ούτε την συνεργασία τους με την ΕΟΚΑ Β'.

Από την άλλη, σήμερα, ο Δώρος Λοΐζου είναι παγκόπρια γνωστός. Έγινε σύμβολο αντίστασης και αγώνα. Η φωνή της ΕΔΕΚ δεν έχει πνιγεί. Το κίνημα αντρώνεται συνεχώς σε πείσμα του ιμπεριαλισμού και των υποστηρικτών του. Ο λαός, έμπρακτα και καθημερινά, δηλώνει με μυριάδες τρόπους την πρόθεσή του να αγωνιστεί και να απομονώσει τους ύποτακτικούς του ιμπεριαλισμού.

Ο ΔΩΡΟΣ ΖΕΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

Σύντροφε Δώρο,

Πάνε δυό χρόνια από τον χαμό σου. Τότε που ο φασισμός σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια θέλησε ν' αφανίσει τους έχθρους του. Κι ο φασισμός περιορισμένος εφιαλτικά στο «εγώ» του δεν μπόρεσε να δει πως ο έχθρός του είναι το πεινασμένο στομάχι του πρόσφυγα, πολλαπλασιασμένο επί χίλια, τα κουρασμένα βλέφαρα του γέρου κι η όργισμένη γροθιά του νέου και του έργατη.

Νόμισαν πως με το να ξεκάνουν εσένα ή τον σύντροφο Πρόεδρο της ΕΔΕΚ, Έκάναν τις προαιώνιες εκφράσεις του λαϊκού πόνου και του αγώνα ενάντια στο φασισμό. Σύντροφε Δώρο,

Η κίνησή μας έχει τώρα μια κατεύθυνση, μια κατεύθυνση έμπνευσμένη από τα αγνά λαϊκά ιδανικά που εσύ έταξες στο άτομό μου για στόχο. Και οι άνθρωποι που παίρνουν τη ζωή σαν καρπίσιο της στιγμής, άρχισαν να μας υπολογίζουν. Το πραξικόπημα, η εισβολή και το μεταπραξικόπημα πήραν τέλος. Τα αποτελέσματα τους υπάρχουν και η προσπάθεια για την ολοκλήρωσή τους γίνεται έντονη. Το κίνημα όμως έχει κατεύθυνση. Πρέπει ν' αντισταθούμε όπως τόσο ώραία εσύ μας δίδαξες πριν και μετά τις 30 Αυγούστου. Γιατί Δώρο οι δολοφόνοι σου δεν ξέρουν ότι δεν μπορείς να νικήσεις τους ανθρώπους που νίκησαν το θάνατο.

Γιά σου σύντροφε Δώρο.

Δημοκρατική Νεολαία
ΔΩΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

Πριν δυό χρόνια στις 30 Αυγούστου, πρωί, σε μια κεντρική πλατεία της Λευκωσίας, λίγα μέτρα από τα συρματοπλέγματα του ΑΤΤΙΛΑ μερικοί άγνωστοι που παίρνουν την ζωή σαν καρπίσιο της στιγμής γυρίσαν, τα όπλα να σκοτώσουν λαϊκούς αγωνιστές. Μέσα στο χάος του μεταπραξικοπήματος ένας νέος ο Δώρος Λοΐζου παρνούσε στο πάνθεον των ηρώων.

Η ηρεσβεία του θανάτου νόμισε ότι σκοτώνοντας τον Δώρο θα έκοβεν την αγωνιστική πορεία του. Όμως την πορεία του Δώρου συνέχισαν και συνεχίζουν οι χιλιάδες νέοι που ξεφύτρωσαν έτοιμοι για όλα.

Γιατί όμως τον σκότωσαν;

Τον σκότωσαν γιατί ήθελε νάναι λεύτερος τον σκότωσαν γιατί όταν στις 15 Ιουλίου η Δημοκρατία τον κάλεσε πήρε το ντουφέκι του και κατέβηκε στις πλατέες της αντίστασης. Τον σκότωσαν γιατί πίστευε στα ιδανικά του, τα αληθινά γιατί ήταν ενάντια στα σχέδια κάποιων γνωστικών, κάποιων φωτισμένων κάποιων ειδικών αστυνομικών.

Για μας όμως ο αγωνιστής Δώρος, ο δάσκαλος Δώρος Ζεΐ και καθοδηγεί τους αγώνες μας μέχρι το τέλος.

— Έμπρός λοιπόν σύντροφοι να σηκώσουμε το λάβαρο του αγώνα ψηλά και να πάρουμε τον δρόμο του Δώρου Λοΐζου, την πορεία για ΨΩΜΙ και ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Κώστας Βενιζέλος.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλες
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση" θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.